

PLANTILLA per escriure EL RELAT- Premi LLEGIM CIÈNCIA (PLC) - Curs 2017/18

Novel·la: ECHENOZ, Jean. *Llampecs*. Raig Verd, 2016.

UVic-PLC - <http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu a la novel·la

L'estudiantat ha d'escriure el relat segons les premisses: utilitzar aquesta plantilla, amb lletra Calibri 11, interlineat senzill o simple i un màxim de 500 paraules (Només pot ocupar aquesta pàgina).

ESCRIURE el que es demana a continuació:

Pseudònim: Sleepytøøns

Centre de secundària i localitat: La Salle Manlleu

Nom del professorat: Laura Pou i Natali Navarro

Data: 08-01-2018

Escriu el relat:

Tres dies va ser els que va tardar a saltar-se la insistent ordre del científic que va repetir amb una parsimònia inusual, com si estigués parlant amb una criatura. Tres dies que va tardar la jove serventa de l'hotel a trucar a la porta, neguitosa per la xiscladissa de les aus que encara tenia Gregor tancats dins les seves gàbies. La noia que havia estat recentment contractada va pensar que no seria bona idea deixar que l'estrambòtic científic que habitava en aquella habitació es mostrés disposat a estar tancat allà durant tant de temps...i si no es trobava en condicions? I si tenia algun problema causat per l'edat i no podia aixecar-se a demanar ajuda? I si...?

Deixant de banda tot allò que estava atemorint-la, va fer girar el pany amb compte, per tal d'assegurar-se de que en cas de que en Gregor vulgues el contrari l'avises, però en veure que a part dels enfurismats coloms no hi havia resposta a aquell fet, va obrir la porta de bat a bat.

Quina va ser la seva sorpresa quan va veure que la habitació estava buida. L'assistent va donar-li una ullada a la habitació un cop mes, per tal de confirmar que no estava somniant. Realment l'estància no semblava haver estat habitada, i no hi havia cap mena de rastre d'en Gregor, tret d'una carta doblegada curiosament sobre la taula, i un estrany aparell que podria haver pertanyut al sonat científic. La noia es va acostar a la taula on encara hi havia papers i plànols escampats. Tenia permís per obrir la carta? Deixant el seu càrrec de consciència per després, va apropar-se al sobre de paper blavós.

Un cop va haver analitzat internament el curiós aparell que descansava sobre la fusta del moble, va obrir la carta amb compte de no trencar-la, no fos cas que necessités en un futur fer veure com si no hagués passat res, podria ser alguna cosa privada i confidencial, però...li va poder la curiositat. Un cop va acabar d'obrir, llegí:

“Benvolgut servent o serventa que ha desobeït la meva ordre,

Hauria de saber que aquesta magnífica creació que està sobre del meu escriptori no ha de que ser manipulada sota cap concepte. Bé, deueu tenir moltes preguntes, com he sortit d'aquí sense forçar la finestra ni sortir per la porta deu ser la primera...tot això es deu a aquest artefacte. Creieu que si he estat capaç de fer que una ciutat sencera s'apagués i m'he comunicat amb altres tipus de vida no seria capaç de desafiar la lògica un cop més? Això és el transportador relatiu, una màquina capaç de dur-te a l'altre punta del món en un altre moment...sí, parlo de estar en instants a l'altre banda de l'oceà, fa 40 anys si es desitja. Si esteu llegint això...be, això vol dir que he emprès un trajecte cap a l'altre banda d'Amèrica, i estaré veient com la ciència en la que jo he contribuït avança; en el futur.

Fins d'aquí un temps,

Gregor”